

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Leodii, 1701

Secundo Die.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59541)

COLLOQUIUM: Ergone, mi JESU, non serviam tibi, qui non solum in tot creaturis, sed etiam in tua persona, & in pretiosissima Parente tua deservivisti, & deservis mihi? O! si est vel unica in me substantiæ particula, quæ non tendit in obsequium, laudem & amorem tui, erue illam! malo totus non esse, quàm non totus servire, laudare, & amare te. In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DIES SECUNDA

Verbo Incarnato consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Domine, etsi ego commisi, unde me damnare potes; tu non amisisti, unde salvare soles.*

Ex S. Aug. Medit. cap. 39.

MEDITATIO I.

De formidanda gravitate & mensura peccatorum mortalium.

Considerationem istam suadet S. P. N. Medit. 1. Hebd. 1. punct. 3. Memoria

versandum erit, quanta sit peccati gravitas & malitia, Deum omnium conditorem, utq; Dominum offendentis. Et paulò superiùs: exerceamur circa peccatum mortale, & particulare quodlibet, &c. considerando, quod peccato tali, vel semel duntaxat commisso, fortè detrusi sint multi ad infernum, aeternumq; damnati.

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, concipiendi horrorem peccati mortalis.

PUNCTUM I. Audi dicentem Deum, Scito, & vide, quia malum & amarum est, reliquisse te Dominum tuum, Jerem. 2. Hoc audiens, considera 1. tam malum esse peccatum mortale, sicut bonus est Deus, utpote oppositum directè Deo, destructivum & annihilativum Dei (quantum in illo est) crucifixivum Christi, & omnium possibilium creaturarum annullativum, audebisne ergo, Religiose, peccatis tuis aliquando moliri interitum Deo tuo? audebisne conari crucifigere Christum, Latusq; ejus cruentis manibus scrutari? 2. adeò amarum, & damnosum esse peccatum mortale, ut in eo nihil pro gloria cœlesti possis mereri, nec pro eo ulla creatura ad æqualitatem satisfacere possit, etiamsi tormenta inferni subeat: tam damnosum esse, ut totà æternitate pro

eo momento, in quo peccasti, sis futurus odibilis Deo; ut spoliet omnibus meritis, faciatque captivum diaboli, & ponat hominem in metu damnationis per totam vitam, seclusâ speciali revelatione de obtenta venia. Infer ergo, quomodo horrere debeas peccatum mortale, & propone.

II. Audi Christum Dominum dicentem, *Matt. 23. Implete mensuram Patrum vestrorum.* Hoc certè est, ad quod tintinniant ambæ aures tuæ, Religiose, & contabescat cor tuum, quia ex abyssalibus Dei judiciis, singuli homines secundum mensuram, & plenitudinem peccatorum suorum consummantur, & tamdiu, ut convertantur, sustinentur, quamdiu suorum peccatorum cumulum non habuerint consummatum. Si semel peccaveris mortaliter, nescis, an non hanc mensuram, & hunc cumulum complebis. Nunquid enim innumeri pro unico mortali sunt damnati? Vide igitur, quàm horrere & cavere debeas peccatum, nec abuti patientiâ Dei, te hæctenus tolerantis.

III. Audi Christum Dominum dicentem *Joan. 3. Spiritus, ubi vult, spirat, & vocem ejus audis, sed nescis, unde veniat, aut quò vadat.* Nescis, Religiose, quando, & quò auferetur Spiritus gratiarum efficacium, specialiumque favorum DEI; & horum enim apud Deum men-

fura est: fit hoc, ut ab aliquibus auferatur regnum Dei, id est gratia vocationis, & detur aliis; completur autem hæc mensura interdum in pœnam peccati mortalis alicujus commissi, interdum per alias ingratitudines. Hinc infer, quàm gratus esse Deo debeas! quàm cautus in omnibus! quàm observans omnis religiositatis! & propone.

COLLOQUIUM: Tolerâsti me Domine hactenus, tolerâsti! sprevi Te, conculcavi Te! crucifixi Te! vidisti, sensitisti, tacuisti! Ergône abutar miser tam longâ patientiâ tuâ? Ideône Tu bonus, ut ego sim malus? O amor infinite, quomodo ampliùs deseram Te? Si vides me aliquando peccaturum, fac, ut pro illo momento à Dœmone insidear, aut pœnas inferni patiar, donec pertranscat momentum, quo peccaturus eram. In fine dices Pater, & Ave, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore matutino diei
secundæ relegenda.

De Causis ruinæ Religiosorum.

EA est mundi hujus volubilitas, tantumque vitæ nostræ mortalis infortunium, ut etiam ii, qui Deo serviunt, interdum non sint stabiles, & in Ange-

lis suis Deus reperiat pravitatem, candidique Nazaræi super carbones denigrescant, & qui vescebantur in croceis, amplexentur stercora, & qui stabant, aut stare videbantur, miserrimè corruant. Quo infortunio, ne & tu, Religiose, involvaris, pervide in his exercitiis causas miserabilium ruinarum in Religionibus, & ex Religionibus, ut iis perspectis easdem devites.

Prima igitur ruinæ Religiosorum, in Religionibus, & ex Religionibus, causa est, quam adumbravit Christus In edificata Domo super arenam sine fundamento, cujus ruina facta est magna; postquam descendit pluvia, venerunt flumina, & flaverunt venti, Matt. 7 6. Causa, inquam, ruinæ est, non jactum aut non bene jactum in Novitiatu Religiositatis fundamentum; non radicus horror omnis peccati, præsertim mortalis; non penitus abstractus à sæcularibus desideriis animus; non inducta mortificationis internæ, externæque aviditas, seu fames & sitis crucis; non impressæ cordi rationes æternæ; non stabilita rerum spiritualium æstimatio; sub exteriori solum modestiolâ, tanquam sub cineribus dolosis, mundani conservati igniculi, & propter metum, perpetuamque tot superiorum vigilantiam, protractum utcunque tyrocinium, ex quo vix pedem miser religiosus extulit, & ecce

idem, qui fuit ante ingressum religionis, compareret, interdumque pejor; hinc sensim sine sensu deterioratur, sæcularescit, ineptus Religioni redditur, ac corrui: Si coram Deo, Religiose, judicas, te non solidum in Novitiatu posuisse fundamentum, nec in petra ædificasse, sed super arenam, adhuc corrigere datur; optimè enim nôsti, quid à te requirat Deus, quid conscientia, quid Religio, quid institutum, quid inspirationes DEI.

Altera ruinae Religiosorum causa est, quam Christus objecit Angelo seu Episcopo Ephesinae Ecclesiae dicens, *Apoc. 2. Habeo adversum te, quod charitatem tuam primam reliquisti.* Causa ergo est, recessus à primo Novitiatus fervore, seu in-tepescencia, principaliter ex malo & infructuoso usu Orationis ac Meditationis orta, dum ad eam præparatio, aut non instituitur, aut miserè instituitur, dum non suo tempore peragitur, decurtatur, tandemque etiam omittitur. Sic dum in Meditatione non exardescit ignis, noxiè tepescit animus, tædium fastidiumque rerum spiritualium introducit, vita ipsa religiosa desipit, ad ultimum teporis gradum devenitur, & ruina subsequitur; tepidorum enim, tam medicina quam pœna, non est, nisi gravis ruina. Cave igitur, Religiose, causam hanc ruinae, atque ita obfirma

animum, prout obfirmaverat Princeps Theologorum nostrorum, P. Franciscus Suarez, qui dicere solebat, se malle totam scientiam suam, tot annis quæsitam, perdere, quàm horam unam orandi, consuetam in Societate, intermittere, ut perhibetur in vita ipsius, præfixâ Tomo de Gratia.

Tertia ruinæ Religiosorum causa, est præcedenti proxima, & ex ea profluens, quam exprobravit, licet in graviori materia, Jacob Patriarcha filio suo Ruben *Ged. 49. Effusus es sicut aqua, non crescas.* Effusio nempe ad exteriora, & captatio ultronea distractionum, conversationum, solius tædii vitandi causa, ingerendo se in negotia non necessaria, spontaneè & non ex obedientia: per talem ad exteriora effusionem dissipatur Spiritus, interna negliguntur, in via Dei non sumitur incrementum, nec proficitur, sed tandem deficitur & peritur, atque in ruinam itur. In quæ mala nè devolyaris, Religiose, attende tibi & Religiositati: est, quod agas circa animam tuam! Æternitatis negotia habes; age quod est muneris officii-que tui: cætera Deus non requirit à te. Si cogaris ad exteriores occupationes, commoda te illis, non dona, idque ex parte solùm, & non totum; tecum autem intus habita, cubiculum ama, & amabit te amator solitudinis JESUS.

Quarta ruinæ Religiosorum causa est
 similis illi, ob quam corrui Lucifer,
 nimirum appetitus excellentiæ propriæ,
 defectusque humilitatis, ex quo oritur
 æstimatio sui ipsius fuga omnis con-
 temptus & neglectus; jactatio nobili-
 tatis, doctrinæ, aliorumque talento-
 rum; desiderium & procuratio eminenti-
 æ, prælationisque supra alios, offi-
 ciorum honoratiorum, mansionis com-
 modioris; indignatio, dum alii præfe-
 runtur, muneribus speciosis applican-
 tur, vel ad res magnas gerendas, ad
 altiora docenda, &c. indignatio quo-
 que ob non habitum sui respectum ob
 labores suos, &c. Ex indignatione ori-
 tur amaritudo animi, & insipida vita
 in religione, & tandem ejusdem deser-
 tio. Ob talem excellentiæ propriæ appe-
 titum corrui olim in Provincia nostra,
circa 1630. quidam, qui cum coram
 Generali Exercituum Duce Konieckpo-
 lski concionatus esset, hanc ab eo lau-
 dem tulit: *Egregius esset Prælati, si Reli-
 gioni non esset obligatus*: hoc encomio au-
 dito. Societatem deserere decrevit, al-
 legans inopiam parentum, ad quam
 sublevandam jure naturæ teneretur.
 Collegium Cracoviense in eorum su-
 stentationem sexcentos florenos obtulit:
 sed ille reperit alium prætextum, affe-
 rens, se ante ingressum Societatis fuisse
 Monachum, atque ita dimissus, rectè

Barum ad Konicpolski Ducem discessit; ad quem non admissus, id solum responsi tulit, se Patrem N. N. Jesuitam nōsse, & illum amare; alterum verò non nōsse. Sic miserè deceptus; ab Episcopo Caminieensi Piaseki aliquod exiguum Beneficium impetravit; deinde P. Rectorem Caminieensem adiit, usursejus operâ in iterata admissione ad Societatem; re tantisper dilatâ in desperationem incidit, & quadam die, dimisso à se famulo, cultrum arripuit, decemque ictibus cū pectus sauciâisset, animam efflavit, extra locum sacrum sepultus, qui terram Sanctam, Societatem, Prælaturæ causâ deseruerat.

Quinta ruinae Religiosorum causa est, quam exprimit Deus *Osea 7. Comederunt alieni robur ejus, & ipse nescivit*: nimis libera & incauta conversatio cum sæcularibus; de fide enim est, cum sancto sanctum fieri, cum perverso perverti: ergo & cum sæculari incautè conversantem, sæcularem fieri, certum est. Et quidem interdum ad hanc conversationem deveniunt Religiosi ex tædio solitudinis & silentii, interdum autem ex occasione bona, ratione Missionum, Confessionum, eleëmofynarum, sed paulatim contrahitur confidentia, liberior agendi modus, communicatio secretorum, litteræ occultæ, & tandem ruina.

Quid tibi, Religioſe, cum ſæcularibus,
qui ſocius factus es Angelorum?

Sexta ruinæ Religioſorum, præfertim
in & ex noſtra Societate, cauſa eſt, ut
alia omittam, fortis perſuaſio, quâ pu-
tat Religioſus, ſe poſſe ſalvari extra Re-
ligionem in ſæculo, & quidem ibi ſe
utiliorem fore Eccleſiæ DEI, quàm in
Religione, aut ad minimùm æquè uti-
lem. Hæc eſt deceptio & captivatio
oculorum diabolica: poteſ ſalvari in
ſæculo, ſed non ſalyaberis, propter præ-
ciſum Prædeſtinationis filium. Quis tu
eſ, qui viſ, ut Deus ſe tibi accommodet
circa vitæ ſtatum, & non tu Deo? pu-
tas, te fore utilem Eccleſiæ Dei, & tu
radicem omnis boni, voluntatem Dei,
deſeris. Putâſne luſiſſe tecum Deum,
dum te ad Religionem vocavit? putas
quoque tibi colluſurum Deum, & ad
inconstantiam tuam mutaturum ſeriem
prædeſtinationis ſuæ circa te? Nulli be-
nè cecidit alea hæc: ita igitur in gradu
tuo, & non corrues.

DIEI SECUNDÆ
MEDITATIO II.

De odibilitate peccati venialis.

Facit illius mentionem S. P. N. Hebd. 2. die 5. de tribus gradibus Humilitatis, dicens: tali illud odio haberi debere, *ut nullâ vel humanæ quantæcunque felicitatis, vel propriæ mortis conditione propositâ adducar unquam, ut culpam, licet venialem tantum, decernam admittere.*

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam, salutiferè penetrandi odibilitatem peccati venialis, illudque vitandi.

PUNCTUM I. Audi dicentem Deum, *Levit. 11 Sancti estote, quia ego sanctus sum,* & considera, quòd, sicut impossibile est, ut sanctitas DEI compatiatur ullam inordinationem, etiam levissimam, ita impossibile sit, ut in nobis Deus toleret adprobativè ullam inordinationem venialiter peccaminosam. Si (quod fieri non potest) in Humanitate Christi, aut in Matre ejus, aut in aliquo ex Sanctis jam glorioso, vel unicum peccatum veniale compareret, ita illud non toleraret,

ut statim unio Hypostatica inter Humanitatem & personam Verbi dissolveretur, statimque Virgo MARIA, aut Sanctus ille gloriâ cælesti privaretur; ita est odibile coram Deo peccatum veniale, ut illud non sit admittendum, etiam si ex admissione illius salus totius mundi sequeretur, & etiam si omnes damnati in Sanctos converti deberent. Vide ergo, quanto odio illud habere, quantâ sollicitudine cavere debeas.

II. Audi Deum dicentem: *Si Pater ego sum, ubi est amor meus?* Judica tu ipse, si quis filius ita diceret: Reverâ diligo Patrem, sed tamen citra vulnera mortifera & mortem, quid ei molestiarum ac injuriarum inferre potero, faciam omnia sine respectu liberrimè. Quid putas? amarétne Filius iste Patrem? quid putas? an non cruentaretur cor paternum resolutione tam audaci Filii? essétne Filius, & non potius sceleratus lurco? Talis es & tu, Religiose, dum venialiter, plenè deliberatè, offendis, aut paratus es offendere Deum. Scis ex Apostolo, quòd peccato mortali rursus crucifigatur Christus: proinde per peccatum veniale quodammodo conspuitur, & injuriis afficitur. Istâne non te moveant? Silex es, si non movêris ad vitandum peccatum veniale.

III. Audi dicentem Deum, *Qui modica spernit, paulatim decidet, Eccl. 19.* Sicut

per frequens stillicidium, & madefactionem tignorum domus, non statim corrui domus, sed disponitur, ut tandem corrui; & sicut morbi non faciunt quidem statim mori hominem, disponunt tamen, ut moriatur, ita peccata venialia non inferunt quidem mortem animæ & damnationem, disponunt tamen ad illam, partim, quia diminuunt fervorem charitatis, quo diminuto redditur homo minus potens ad resistendum tentationibus; partim, quia impediunt gratias actuales, redduntque hominem indignum gratiis efficacibus ad resistendum tentationibus, & sic homo voluntate sua ruet in præceps. Et non fugies tanta pericula, ex peccatis venialibus oriri solita?

COLLOQUIUM: Ideone, mi DEUS, committam aliquid contra te, quia est leve? immò verò propter hoc ipsum non committam, quia est leve, sed vincam me facilius ob levitatem ipsam. Ero cum gratia tua in minimo fidelis, ut merear fidelis esse & in maximo. O! DEUS meus, aufer de corde meo omnes nævos! O Sanguis Christi mei, ab omni etiam levissima macula ablue me! &c. In fine Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

H O R A

CONSIDERATIONIS,

Tempore pomeridiano,
diei secundæ.

De horrore peccatorum venialium.

Magnus Dei servus David, hac sibi propositâ quæstione: *Cur timebo in die mala?* sic respondet: *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Quid per istam calcanei iniquitatem intelligatur, per sententias interpretum non eo, sequor que sensum eorum, qui peccata venialia intelligunt, quæ ordinariè ab hominibus pulveris instar habentur, contemnuntur, calcaneo teruntur: his igitur se circumdari timet Propheta, eademque timenda sunt aliis Dei servis, facilè enim ab iis datur progressus ad mortalia. Hinc Sanctæ Theresiæ ostensus fuit à DEO locus in inferno, in quem incidisset, si quædam peccata venialia non vitâisset, ut ipsamet scribit in vita sua cap. 32. Modi autem comparandi sanctum timorem, horroremque horum peccatorum, possunt esse isti:

Primò, elicere frequenter actum

amoris Dei super omnia: qui actus non solum id habet, quod, dum est supernaturalis, deleat peccata, tam venialia quam mortalia; sed etiam continet virtualiter horrorem, detestationemque omnis peccati venialis; nam hoc ipso quia est super omnia, est etiam supra illud bonum, quod quaerit, qui venialiter peccat: *nemo enim intendens ad malum operatur.* Occasiones autem eliciendi actum amoris divini, o quot habet Religiosus per diem! quis illum prohibet, singulis horis ad pulsus horologii, simul cum salutatione Angelica, actum amoris Dei elicere, verbis vel sola mente? In singulis deinde conscientiae examinationibus, Sacri auditionibus vel celebrationibus, orationibus vocalibus, & temporibus, quibus nulla alia urget occupatio, &c. o quanta dantur opportunitates eliciendi actum hunc, & dignissimum, utilissimum!

Secundo: In singulis praeparationibus ad Confessionem Sacramentalem, & in quotidianis examinationibus, vel etiam Meditationibus, obfirmare animum contra peccatum veniale, per protestationem, resolutionemque, resolutioni S. Anselmi persimilem, in hunc modum: *Domine, si ex una parte reclusas inferni fauces, ex altera parte peccatum veniale, scienter & plenè deliberatè committendum, pra oculis haberem: mallet in infernum ruere, quam scien-*

zer & plenè deliberatè, venialiter peccare. Et hæc resolutio non est meri affectus, & per modum alicujus piæ supererogationis, qualis fuit illa S. Augustini, ut scribit Ribadeneira in vita ejus: *Domine, valde exultat anima mea, quòd tu sis DEUS; verùm si per impossibile fieri posset, ut Augustinus esset DEUS, & tu Augustinus, omninò vellem esse Augustinus, ut tu esses Deus.* Non est, inquam, resolutio contra peccatum veniale supererogatoria & meri affectus; sed ex æquitatis & omnimodi debiti, comparando enim eo merè pœnam infernalem, tum quia peccatum veniale est difforme naturæ intellectuali, & est offensa Dei; poena autem, ut poena, non est offensiva Dei, nec est difformis, sed conformis; tum quia peccatum veniale interdum solâ materiæ quantitate, vel qualitate differt à mortali peccato, proindeque affinitatem habet cum illo veluti intrinsecam; nullam autem ejusmodi affinitatem, etiam cum peccato veniali, habet poena, ut poena.

Eadem resolutio ita inhæserat cordi aliquorum Dei servorum, ut cum auxilio Dei obstrinxerint se voto speciali, ad non committendum unquam peccatum veniale, scienter & plenè deliberatè: Bibliotheca Scriptorum Societatis nostræ perhibet de Patre Ludovico de Ponte, quòd is viginti ante mortem

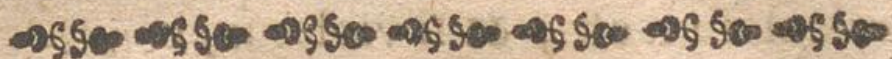
annis votum hoc nuncupaverit, & feliciter Deo adjuvante impleverit, sanctè mortuus 1624. 17. Febr. Corpus illius, in quo Angelica habitavit anima, post mortem Angeli stipare visi. Ibidem refertur de B. Jacobo Alvarez de Paz, cujus Ascetica scripta præ oculis habemus, utinam & præ animis! Eum 26. ante mortem annis, simili voto non committendi plenè scienter ullum peccatum veniale, obstrictum, obligationi huic cum divina ope satisfecisse; unde non immeritò eundem, die quodam celebrantem, Christus Dominus amplexari visus, corpusque ejus incorruptum post mortem mansit, & ex eo liquor balsamo non absimilis promanat, attestans, eum fuisse bonum odorem Christi. Non possum & tertii non meminisse, cujus præclaram mentionem, non tam ad imitandum, quàm ad confundendos tepidos, ferventioribus autem admovendum calcar, facit P. Eusebius Nierembergicus *Vita Divina cap. 13.* Fuit is P. Jacobus de Saura, qui divino amore saucius votum (quod mox referam) concepit, cumque illud cordi suo impressum optaret, ex speciali instinctu Dei pectus sibi ipsi à superiore cordis parte aperuit, proprioque sanguine votum scripsit, & nomine subscripto firmavit: vulnus illud adeò altè in corpus descenderat, ut cor ipsum penetrâsse

videretur, prout post mortem relictam
 inibi cicatrix testabatur. Votum hoc
 tale fuit: *Amore Sanctissima Trinitatis, JESU,
 MARIAE, & Sanctorum omnium,*
 voveo, quod ad maximam perfectionem velim
 conniti: *noſti, mi Deus! desiderium meum, &*
quomodo moriar pro amore, quem habeo, tibi
purissimo cum affectu serviendi. O DEVS
meus, & amor meus! suscipe me in servum
tuum, & meam mihi negligentiam benignus
remitte. Voveo item, quod niti velim ad An-
gelicam puritatem; quod ad rem nullam affi-
ciar, nisi ad te, & propter te; neque aliud
amabo, nisi te Deum meum; quod in rebus
omnibus, ubi peccatum non cernitur, obtempe-
rabo Superioribus meis, omnemq; illorum vo-
luntatem affectu, & perfectione, qua potero,
exequar; quod, quidquid faciam, dicam, co-
gitabo, desiderabo, id omne futurum sit amore
Sanctissima Trinitatis, & Domini mei IESU,
ac Domina mea Maria, S. Iosephi; S. Patris
mei ignatii, & Curiae coelestis universa; quod
regulas meas servabo, neque deliberate pecca-
tum etiam minimum, aut imperfectionem
ullam committam; quod cum gratia DEI mei
conabor esse in continuo actu, exercitioq; amo-
ris, conformitatis, resignationis, & desiderii,
eidem DEO meo placendi, & quod omni loco
ac tempore, in DEI praesentia ambulare stu-
debo.

Votum hoc non ideo adduco, ut ejus
 nuncupationem cuiquam persuadeam;
 nuncupare enim illud sine speciali Dei

instinctu, & consilio Patris Spiritualis, periculosum est, & si violetur, constituit specialem malitiam, intra sphaeram tamen peccati venialis, si venialiter peccetur: sed ideo adduco, ut saltem per firma proposita Religiosus obfirmer animum ad non peccandum venialiter. Non video praeterea periculum in hoc, si Religiosus hinc & nunc, ad non peccandum venialiter, obliget se voto, duraturo solum pro una vice, e. g. si hinc & nunc per quadrantem voveat, se non admissurum distractionem plenè voluntariam in meditatione, & sic de aliis: sic enim paulatim disponet animam suam ad uberiores Spiritus Sancti gratiam, non patietur namque Deus se vinci liberalitate à creatura, vota que hæc particularia promovebit ad universale votum non peccandi venialiter: quod, quid est aliud, quam inchoatio vitæ cælestis, & quædam confirmatio in gratia. O vita Sancta! utinam ita detur vivere, & placere dignissimo DEO!

DIEI SECUNDÆ

MEDITATIO III.

*De punitis & puniri solitis à
DEO peccatis.*

Integrum eâ de rebus habet S. P. N. Exercitium primum Hebdomadæ primæ, in quo explicat peccatum Angelorum, primorum Parentum, & quodlibet particulare.

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut supra.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam sancti timoris, & horroris peccatorum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem: *Ezech. 5. Complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis.* Hoc audiens considera indignationem Domini, & ultionem super Luciferum, ob unum peccatum superbiæ, ob quod corruit semel pro semper, totâ Divinitatis dexterâ percussus, & rudentibus inferni detractus. Considera quoque pœnam primorum Parentum, ob esum unius pomi, occasione cujus impletur hucusque hominibus infernus: pœnam Caini, ob unum fratricidium
in

in reprobum sensum dati, & tandem damnati: pœnam Saul Regis, ob abjectum sermonem Domini à Domino abjecti. Ingredere præterea infernum cogitatione, & videbis ibi innumeros, propter unicum peccatum æternùm damnatos: & non disces alieno malo timere? Etiam si non in Religione solum, sed in cœlo cum Lucifero esses, time, nec contemnendas putes etiam minimas Paradisi tui, id est Religionis tuæ, prohibitiones, etiam circa esum unius pomi.

II. Audi Deum dicentem, *Isaie 5.*
Væ! qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustrum peccatum.
Hoc est *væ* horrendum, seu formidanda pœna, quâ puniuntur peccatores, *vinculum seu colligatio impietatis*, quando nimirum propter unum peccatum justè permittuntur prolabi in aliud, & rursus propter hoc in aliud, donec perveniatur ad ultimam ruinam, & fiat peccatum eorum peccans peccatum: quia enim semel peccârunt, reddiderunt se indignos speciali auxilio ad vitandum aliud peccatum, atque solâ sufficienti gratiâ supernaturali instructi, illam ipsam inefficacem reddiderunt, miseramque iniquitatis colligationem effecerunt, usque ad compedes & catenas inferni. Hoc altè in cor demisso, procide coram Deo, & per viscera misericordiæ ejus

pete, ne te puniat poenâ permissionis peccati, elige potiùs poenam infernalem, quàm hanc permissionem.

III. Audi Deum dicentem, *Isaia 6.*
Excaca cor populi hujus, & aures ejus aggrava. Hæc est maxima & ultima poena, quâ in hac vita puniuntur peccatores, Excæcatio, derelictio, ultima impœnitentia, dum per iterata liberè peccata merentur privari ultimâ gratiâ efficaci ad poenitendum. O poenam, ad quam omnia omnium creaturarum corda immutentur! nōne immutaberis & tu, Religiose?

COLLOQUIUM. Scio Domine JESU, quòd nolis mortem peccatoris! per eam ergo mortem, quam pro peccatoribus misericordissimè subiisti, peto à te, ne punias me permissione peccati, & excæcatione cordis! Pretiosissima Dei Mater Maria, quæ peccatores non abhorres, avertte à me infelicitatem istam! potiùs moriar, potiùs inferno ardeam, quàm ut peccem! In fine Pater, & Ave, &c.

